Căutătorul de comori ! Matei 13

Poetul creştin Traian Dorz spunea cândva:
’’ Ia jugul lui Hristos, pe umeri,
Si trage, lângă El, arând,
Chiar daca semeni numai lacrimi
Si umbli numai sângerand.

Hristos cel sfânt te va cunoaşte
In sărăcie, nu-n belşug,
Caci mulţi au stat cu El la mese,
Dar prea puţini au tras la jug.’’

Care sunt adevăratele comori, pentru că după acestea trebuie să umblăm?
Căci unde este comoara voastră acolo vă este şi inima. Fraţilor unde vă este inima? Ne simţim bine în Casa Domnului, dar oare acesta este singurul Lui plan cu noi, adică să ne mântuim şi să venim la Casa Lui?! Nu ne spune şi :*’’Duceţi-vă’’*!?

Nu spune *veniţi*, adică noi cei din casă strigăm la ei, hai intraţi, ci din Casă, Domnul ne porunceşte să ieşim afară, să ne ducem în lume.
În ev. Matei sunt multe pilde despre Împ. Lui Dumnezeu. Noi vom analiza doar câteva cuvinte:

1.Matei 13:1’’Isus a ieşit din *casă*’’. Să ne închipuim că această casă de care vorbeşte este Adunarea. Aici suntem destul de mulţi:50, 60 de persoane. Dar afară din casă sunt foarte mulţi, sunt zeci de mii. Observ că acest capitol nu îmi zice să mă plimb din Biserică în Biserică să predic Cuvântul. Nu mai am loc la noi în Biserică să cânt, să spun o poezie, că suntem prea mulţi si fraţii nu au cum să ne pună pe toţi la cuvânt , la cântare etc..dar problema este că stăm cu toţii în casă. Cine ajunge să se ducă afară dacă stăm cu toţii în casă? De ce nu ne înghesuim să ne ducem afară?
Matei 13:2’’o mulţime de oameni s-au strâns la El’’ afară din casă ! Isus le-a vorbit.
v.36’’atunci Isus a dat drumul noroadelor, şi a intrat în casă’’, după care a urmat tâlcuirea acelei pilde. Observăm că este un fel de lucrare în afară, şi un alt fel de lucrare în casă.
Fraţii mei în casă va fi bucurie şi împlinire, dacă s-a petrecut ceva afară. Vă amintiţi ce bucuroşi vin ucenicii înapoi la Domnul Isus după ce au fost în lucrare: Luca 10:17. Dacă ar fi stat numai în casă nu ar fi avut nici un fel de bucurie, ba dimpotrivă ar fi fost neînţelegeri, dispute etc..

În casă este bine, este cald, vara e racoare, avem tineri minunaţi, instrumente, dar lucrarea nu este doar aici ci şi în afară, dincolo de zidurile acestea.

2. *Sămânţa*. Sămânţa este Cuvântul. Noi folosim în două feluri această Sămânţă:
a) o mâncăm: mănc ăm grâul, nu?
b) o semănăm.
Dacă mâncăm sămânţa creştem – e bună, ne plac predicile, cântările, dar dacă tot ce facem este doar să stăm aici, este normal să strâmbăm din nas, să ne criticăm unii pe alţii: că ăla nu predică bine, că ba e prea cald, că aerul e dat prea tare, am devenit nişte copii răsfăţaţi.
Trăim ca să mâncăm, sau mâncăm ca să trăim?!
Luca 12:18,19 ,''să fac un hambar mai mare, voi strânge, îmi voi zidi, îmi voi face..etc..Luca 12:21 (la ce se referă..tot aşa..?). *Cine* sunt comorile, pentru că nu *ce*, ci *cine*, adică oamenii?!
Nu cumva ne potrivim şi noi textului:''să mâncăm şi să bem, că mâine vom muri?''. Venim la cină şi asta este destul, nu?
Semănăm sămânţa? Poate că nu rodeşte 30, sau 100 ci, doar 1, 2, dar nu ar fi bine? Suntem datori să adunăm comori în hambarele împărăţiei, iar adevăratele comori sunt oamenii. Dumnezeu a avut un Fiu şi L-a făcut misionar, L-a trimis pe Pământ. Nu ni se cere doar să stăm în casa Domnului, ci să ne ducem afară să semănăm.

3. *Ţarina* şi *Comoara.* v.44-52
v.38 Ţarina este lumea. Acolo este locul nostru de muncă – în lume. Nu suntem din lume, nu iubim lumea (sistemul ei rău), dar iubim ceva ce are lumea, adică oamenii nemântuiţi, pe cei ce-i are Domnul în planul Său. Nu ştim care sunt aceia, de aceea aruncăm sămânţa oriunde, şi oricând.
În această lume (ţarina) vom vedea, este o comoară.

Comoara de care vorbeşte acest capitol nu este în Biserică, ci în lume. Dacă lucrăm în ţarină – facem un lucru oarecare, pe când lucrăm în ţarină descoperim o comoară. Ţarina are comori.
Fraţilor, să nu ne mulţumim că noi suntem bine, suntem în casă, căci comoara nu este în casă, ci afară. Isus a *''cumpăra''* ţarina oricât l-a costat, pentru că El ne-a iubit, şi s-a dat pe Sine Însuşi pentru noi.
Aici textul în primul rând se referă la Domnul Isus care din dragoste pentru noi a plătit tot ca să ne răscumpere, dar şi la noi: acum este rândul nostru că să-L prezentăm pe El Sămânţa, oamenilor. Noi dăm tot, pentru că El ne-a dat tot.
Să nu ne temem că ne murdărim, că ne întinăm, că nu ştim ce să le spunem la oameni, căci Duhul ne va da chiar în ceasul acela. Domnul a suferit totul ca noi să fim ai Lui.

Căutători de comori !
În Ioan 17:15''nu te rog să-i iei din lume, ci să-i păzeşti de cel rău''. Domnul ne vede lucrând în ţarină, de aceea se roagă astfel. Acolo sunt provocările mari, în ţarină: efort, oboseala, timp, bani.
Comorile nu se găsesc uşor. Cel ce a găsit comoara este cel ce a muncit din greu. Ţarina nu era a lui dar pe el îl interesa comoara, de aceea s-a bucurat mult când a gasit-o şi a ascuns comoara în ţarină, ca să poată cumpăra ţarina împreună cu comoara. Doamne cât efort trebuie depus !
2 Tes.3:10''cine nu vrea să lucreze nici nu trebuie să mănânce''.
Neemia 4:2; Prov.21:25.
Comorile sunt peste tot, dar dacă nu lucrez nu le văd.
Doar în felul acesta le văd: lucrând. Nu găseşti comoara stând, ci lucrând !

v.52 După ce comoara este găsita este curăţită şi adusă în casă. Vistieria nu este pe câmp, ci în casă.
Asta este ce vrea Dumnezeu de la noi:''să-i aducem comoara în casă''.
În casă Domnul se ocupă de noi să ne dăltuiască, să ne pregătească pentru Împ.Lui viitoare. Până atunci noi să continuăm să lucrăm.

---

v.47-49 ''aduceţi în casă şi buni şi răi ca să mi se umple casa'', dar după aceea începe curăţirea şi sfinţirea, iar unii deşi ar putea fi comori pentru cer, pleacă în lume întorcându-se la noroi pentru că acolo le place.